

Kære Bertel Harder

Den 20. december 2007

I juni 2007 vedtog Folketinget lov om en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (L564). I KL's bestyrelse bakker vi op om den nye uddannelsese.

Jnr 07.18.00 P22
Sagsid 000188163

Den nye uddannelse betyder, at regeringens 95%-målsetting også vil gælde for unge med fysiske og psykiske handicaps. Med den nye lov kan kommunerne tilrettelægge meningsfulde uddannelsesforløb for en gruppe unge, som ikke altid har haft de samme muligheder som andre unge.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Desværre er der opstået et stort problem, som går ud over de unge. Problemet ligger ikke i kommunernes vilje til at efterleve loven. Problemet er, at der ikke er penge nok til at indfri løfterne i loven. Det er de enslydende meldinger fra alle forespurgte eksperter på området.

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

Af samme grund blev der ifm. aftalen om kommunernes økonomi for 2008 nedsat en hurtigarbejdende arbejdsgruppe, hvor KL, Undervisningsministeriet og Finansministeriet skulle afklare økonomien for uddannelsen. Vi har hele tiden presset på for at få arbejdet færdigt. Vores kommuner står jo i den vanskelige situation, at de ikke kender de økonomiske rammer for uddannelsen. De oprindelige økonomiske beregninger for den nye lov er lavet på et særdeles usikkert grundlag. Og på nuværende tidspunkt må vi konstatere, at parterne i arbejdsgruppen står så langt fra hinanden, at det ikke kan lade sig gøre at komme videre.

For os er loven et spareforslag. Den nye uddannelse er reelt en udvidelse af de tidligere tilbud på området fra 1,8 år til 3 år. Men til selve udvidelsen af uddannelsen får kommunerne efter det eksisterende beregningsgrundlag kun 72 mio. kr. oveni i de knap 600 mio. kr. som Undervisningsministeriet forudsætter, at kommunerne har arvet fra amterne. Det er i min optik en urealistisk billig udvidelse af uddannelsen. I vores regnestykke mangler der 300 mio. kr.

På vegne af KL's bestyrelse skal jeg bede dig om hurtigst muligt at gøre noget for at løse problemet. Hvis uddannelsen skal få en realistisk gang på jorden, som stemmer med løfterne i loven, så må regeringen finde nogle

flere penge til opgaven. Og her handler det bl.a. om penge til praktikophold, vejledning af de unge, befordring af de unge, realistiske lærerlønnin- ger, realistiske holdstørrelser og i det hele taget målgruppens størrelse set ift. de unges retskrav på uddannelsen. Loven giver brugergrupperne både retskrav og udvidede klagemuligheder, hvorfor der også er behov for en forventningsafstemning mellem Undervisningsministeriets og de unges og forældrenes tolkning af serviceniveauet.

Kommunerne er i dette tilfælde blevet stillet overfor næsten umulige ar- bejdsbetingelser. Der har hverken været tid, tilstrækkelig vejledning eller økonomiske rammer til implementering af opgaven. Uddannelsen har fået en langt vanskeligere start, end de unge og det gode initiativ fortjener.

Jeg håber, at vi i fællesskab kan rydde forhindringerne af vejen for denne ellers gode sag.

Med venlig hilsen

Erik Fabrin